

Oponentský posudek na bakalářskou práci Kristýny Zahradníčkové

Využití sociologických metod a technik v kriminologickém výzkumu zaměřeném na zkoumání latentní kriminality

Bakalářská práce Kristýny Zahradníčkové se zabývá nesmírně závažným tématem, totiž latentní kriminalitou, jejíž zkoumání je obecně velmi problematické. Autorka se nejprve zabývá kriminalitou, poté kriminologií a jejím vztahem k sociologii, následně blíže rozebírá latentní kriminalitu a sociologické metody, které se využívají v kriminologii a konkrétně při zkoumání latentní kriminality. Jejím hlavním cílem bylo navrhnout vlastní způsoby využití (optimalizaci) sociologických metod při výzkumu latentní kriminality, přičemž vše konzultovala s šesti kriminologickými experty – konzultovala nejen své nápady, ale také obecně otázky kriminologie a latentní kriminality.

Jde o práci originální, velmi pečlivě, čtivě a kultivovaně napsanou, autorka funkčně využívá velké množství literatury (i zahraniční) a vše správně popisuje a uvádí ve vztazích k hlavnímu tématu. Rozhovory s experty snad bylo možné využít o něco hlouběji než jen k věcným komentářům několika autorčiných témat a návrhů (navíc je zvláštní řešit problém vztahu sociologie a kriminologie, když – pokud vím – všichni tito experti jsou sociologové), ale pro účel práce jsou jistě dostačující. V tom tkví i ona originalita práce, autorka navrhuje vlastní metodologická zlepšení výzkumu latentní kriminality, popisuje je poučeně a se zaujetím, přestože experti její nadšení zjevně ne vždy sdílejí. Kristýna Zahradníčková samozřejmě možnosti a omezení svých návrhů reflektuje.

Lze snad autorce doporučit zamyšlení nad tím, zda by spíš než nejprve vymyslet kombinaci metod a poté teprve přemýšlet, k čemu by se tyto metody daly využít, nebylo prakticky vhodnější začít u konkrétního typu latentní kriminality a pak uvažovat o užitečnosti metod. Jak by tedy zlepšila výzkum v případech, kdy oběť trestný čin neohlásila, což je (jak sama píše) hlavní faktor latentní kriminality, který jednoznačně hovoří ve prospěch viktimologických výzkumů? Nebylo by také špatné více uvažovat o latentní kriminalitě z hlediska společenské nebezpečnosti – metoda, díky níž lépe uvidíme ty, kdo přecházejí mimo přechod, sice v podstatě také sníží latentní kriminalitu, ale těžko ji považovat za výrazně užitečnou, když stále stejně nevíme o obětech domácího násilí.

Celkově považuji bakalářskou práci Kristýny Zahradníčkové za slušně zpracovanou, užitečnou a za skutečně dobrý základ pro práci diplomovou, v níž se autorka chce tématu věnovat dále. **Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.**

V Úvalech dne 5. 6. 2016

Mgr. Miroslav Paulíček, Ph.D.